

AVUCUNUZU AÇMAYI DENEDİNİZ Mİ?

Asya'da maymun yakalamak için kullanılan bir çeşit tuzak vardır. Bir Hindistan cevizi oyulur ve ipele bir ağaca veya yerdeki bir kazığa bağlanır. Hindistan cevizinin altına ince bir yarık açılır ve oradan içine tatlı bir yiyecek konur. Bu yarık sadece maymunun elini açıkken sokacağı büyüklüktedir. Yumruk yaptığında elini dışarı çıkaramaz. Maymun tatlının kokusunu alır, yiyeceği yakalamak için elini içeri sokar, ama yiyecek elindeyken elini dışarı çıkarması olanaksızdır.

Sıkıca yumruk yapılmış el, bu yarıktan dışarı çıkmaz. Avcılar geldiğinde maymun çılına döner, ama kaçamaz. Aslında bu maymunu tutsak eden hiçbir şey yoktur. Onu sadece, kendi bağımlılığının gücü tutsak etmiştir. Yapması gereken tek şey, elini açıp yiyeceği bırakmaktır. Ama zihninde açgözlülüğü o kadar güçlüdür ki bu tuzaktan kurtulan maymun çok nadir görülür.

Bizleri de tuzağa düşüren ve orada kalmamıza neden olan şey, arzularımız ve zihnimizde onlara bağımlı oluşumuzdur. Yapmamız gereken; elimizi açıp benliğimizi, bağımlı olduğumuz şeyleri serbest bırakmak ve dolayısıyla hür olmaktır!

Bu örnekle benzeştirirsek; ben, sahip olduğumuzu düşündüğümüz her şeyin bizim için birer tuzak olduğunu fark etmediğimizi düşünüyorum:

- Çoğunlukla konuşmaktan fazla bir özelliğini kullanmadığımız son model cep telefonlarına sahip olmak,
- Ortalama 15 m²'sini kullandığımız ama kullandığımız alandan 10-20 kat büyük evlere sahip olmak,
- Belki bir kez giydikten sonra çok uzun süre dolabımızın bir köşesinde unuttuğumuz günün modasına uygun giysilere sahip olmak,
- Okumadığımız kitaplara sahip olmak,
- Asla kadranın gösterdiği sürate ulaşamayacağımız en süratli arabaya sahip olmak,
- Bize günde 3-5 kez zamanı, başkalarına sürekli zenginliğimizi gösteren kol

saatlerine sahip olmak (cep telefonuna rağmen?),

- Vakit bulup gidilemeyen, gidilse bile dinlendirmekten çok uzak; tabiri caizse yorgunluktan haşatımızı çıkaracak deniz kenarına yakın bir yazlık, bir dinlence evine sahip olmak,

- Vaktimize, nakdimize, aklımıza, çenemize zarar verse bile bir futbol takımı taraftarlığına sahip olmak,

- Oturmadığımız koltuk takımları, izlemediğimiz dev ekran televizyonlar; kullanmadığımız, faydalanmadığımız daha nelere sahip olmak... Ya da sahip olduğumuzu sanmak...

O maymun gibi; avucumuzda tuttuğumuz sürece (faydalanamasak bile) sahip olduğumuzu sanmıyor muyuz? Ve ancak parmaklarımızı gevşetip bunlardan vazgeçtiğimiz zaman gerçekten özgür olup tüm yeteneklerimizi kullanabilir hale gelmeyecek miyiz?

Aslında biz bu dünyaya sahip olmaya değil, şahit olmaya gelmişiz. Ah bunu bir anlayabilsek...